

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 48. Societas ad Itatinensem provinciam Christo subjugandam
invitatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

Trecenta
cymbæ dif-
fractæ.

Ignatius
Martines
submergi-
tus.

CAPUT
XLVIII.
Societas ad
Itatinensem
Provinciam
Christo
subjugan-
dam invi-
tatur.

Primi Itati-
nensi Pro-
vincia ex-
ploratores.

gium evalura, si à profluente rapi, & ex summitate præcipitii in ejus hiatum labi sinerentur. Quia tamen omnia tentamenta adhibenda erant, pñè omnes cymbæ onere levatas solutasque fluvio commisere: quæ ubi ex alto præcipitio cadentes voraginibus & scopulis exceptæ sunt, in minutissimas partes diffraætae momento temporis disparuere. Altera spes erat, si nempe ex Paranensibus Neophytorum nostrorum oppidis navgia ad præcipitii radices adducerentur: sed magna ex parte ea spes etiam fecellit, Sociorum Parænensium coriphæis ad provincialia comitia Cordubam evocatis. Quare valitum utcumque consilium fuit, exscensione ex præcipitio terrestri itinere factâ, in planis locis novorum navigatorum fabricationi intendere. Ad quod præstandum, Ignatius Martines cum aliis Sociis in unum locum evocatus, naufragio facto, sub flumine diutissime fuit, & cum jam suffocatus crederetur, repertus tandem ab Indis in profundo fluminis: unde eductus affirmavit, nihil se molestia aut timoris sub aquis sensisse, nec aliam cogitationem admisisse, quam quod speraret brevi aliquâ ope se educendum. Ubi plerique convenere, ad præcipitii descensum se adornavere, cui rei intentos (nam annus ad finem vergit) tantisper relinquam, eosdem, dum tempori obsecundavero, postlimiò reuulsurus.

EO in loco Antonius Ruisius litteras accepit ab Xeresi Hispanorum urbecculæ magistratu, infimis precibus postulante, ut ad se multis retro annis Sacerdote omnino destitutos, aliquot Socios mittere veller, Hispanis Sacra menta ministri turos, & circumiacentibus Ethnicorum regionibus profuturos. Non neglecta postulatio est, tum quod optarent Guairaniae Socii, ovibus suis spoliati, novas oves Christo querere; tum quod Provincialis abiens significarat, Itatinensem provinciam, Xeresi ditioni conterminam, omnino adeundam esse. Eo igitur Antonius Ruisius, antequam ad comitia properaret, Didacum Rançonierum, & non multo pôst Justum Vansurkium Mansillam Belgas, tanæ expeditioni pates, cum mandatis mittit, ut exploratam regionis conditionem ad se rescriberent. Ivete Socii, difficile longoq[ue] aliquot hebdomadatum itinere; & quæ Dei benignitas est, reperire Apostolicis cultoribus congruentem materiam, pro de structa Guairania successuram. Vansurkius enim rediens Sociis nunciavit, in Itatinensi provincia magnam januam Evangelio esse apertam; & Rançonierius, scriptis litteris, annuebat Sociis, ut in patrem novorum laborum venirent. Ex omnibus Paribus Ignatius Martines Italus, & Nicolaus Enartius Lotharingus electi, & ex advecta supellectile campanæ & alia sacrorum instrumenta ad fundanda nova templo oppidaque attributa sunt. Quibus auctus subsidiis Vansurkius, expeditioni præfetus, adverso Paranâ & Miniaio iter telegens, citatis remis se Didaco Rançonierio rursum adjunctum ivit. Quid selectissimi viri ea in regione fecerint, in loco non omittam enarrare.

